

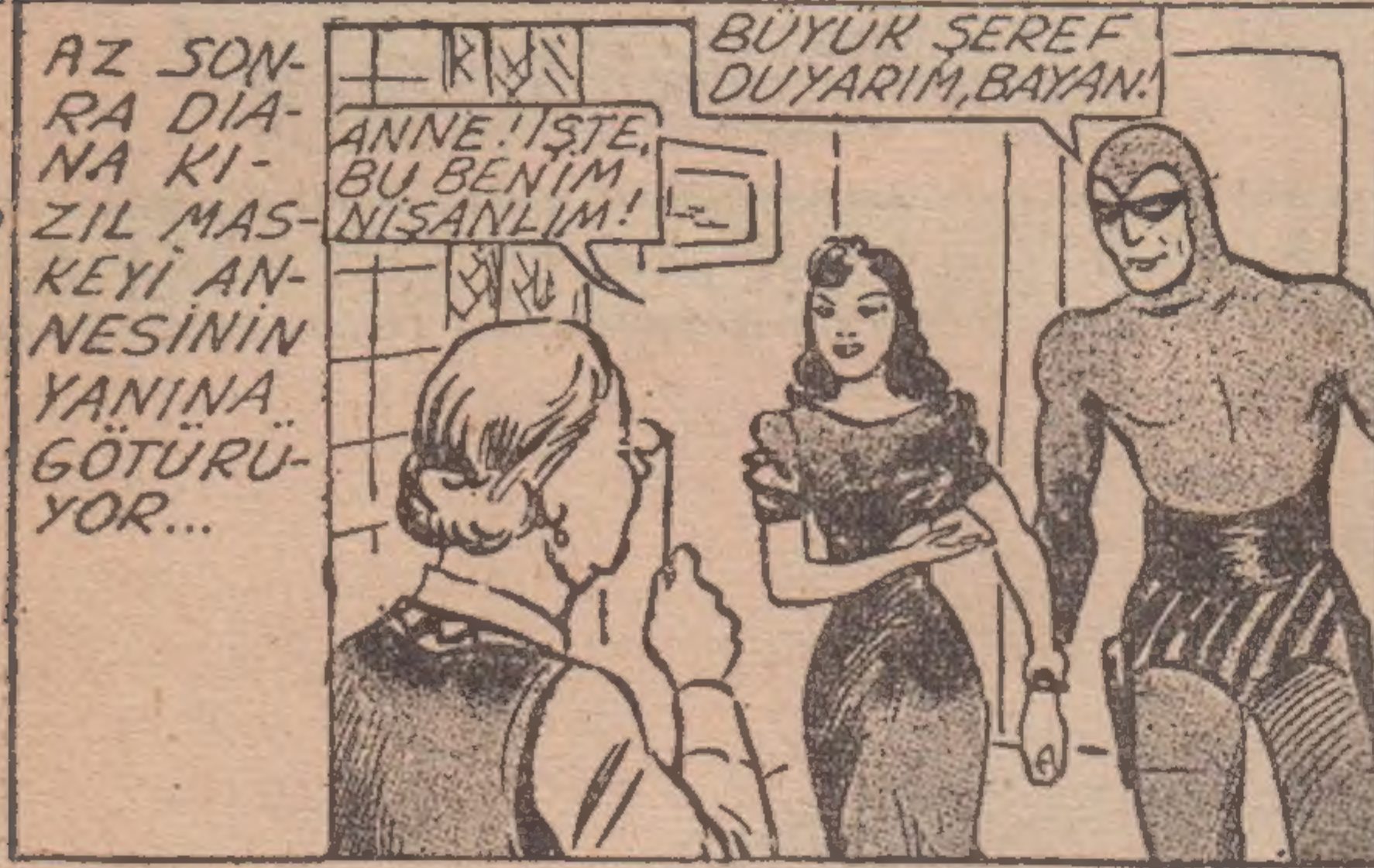
KARA MASKE

HAFTALIK - MECMUA

SAYI
9

Kızıl Maske

Maskeli Süvari 9

Karanlık Geçit

Selim Türhan

O zamanlar Sumerset Hill'de oturuyordum. Bunu söylemekten maksadım, anlatacağım vakanın oturduğum yerle alakalı bazı hususiyetleri bulunmasından ileri geliyordu.

Sumersetdeki evimiz bir vadinin eteğindeydi ve her zaman ıslı, berbat bir havası olan geçidin son evlerinden birini teşkil ediyordu. Böyle olmakla beraber vadinin etekleri de, tepeleri de yemyeşil otlarla ve yaz kış açan bir sürü çiçeklerle doluydu. İnsan burada ki renginden ve işlenmiş yeşil renkten bıkar, usanırdı.

Burada âdeta yalnız bir hayat geçiriyordum. Hayır, pek de yalnız sayılamazdım. Efen dim olan kaptan Dawson vardı ama, o ihtiyar kötürümün biriydi ve evde ha varmış, ha yokmuş belli bile olmazdı.

Günün birinde bu sakin hayatımızı dışardan gelen bir yabancı bozdu. Kaptan Dawson'un uzak denizlerde seyahat ederken tanıştığı bir adamdı bu. Sakallı, sert bakışlı, bir herifti ve eve daha ilk gittiği gün bizim o sakin hayatımızı, yürüyüşle, gülüşle, hattâ bakışı ile bozmuştu. İsmi Polktu ve ava o kadar meraklıydı ki vaktinin mühim bir kısmını vadide bizim Karanlık Geçit dediğimiz yerlerde geçiriyordu. Karanlık basınca onun gelişini, havlayan köpeğinden anlıyordum. Ben köpekleri pek o kadar sevmem. Kaptanın da pek o kadar aldırış ettiği yoktu ama Polk köpeklerden, hele kendi köpeğinden pek çok hoşlanıyordu. Bunun için yemekten sonra Dawson'a ikisi karşı karşıya geçip şatranç

oynamağa başladıkları zaman, köpek de Polk'un ayakları dibine uzanıyor ve rahat rahat uyuyordu.

Bu hayat böylece uzun bir zaman devam etti. Adam bir türlü gitmiyor ve kaptan Dawsonla bitmez tükenmez şeyler konuşup, eski hatıraları taze liyordu. Benim ondan canım sıkılmıştı. Adama bir türlü ısnamamamın asıl sebebi onun yüzündeki ürktüncü haldiydi. O çalı gibi sakallarını, yüzündeki bir yara izini belli etmemek için salıvermişti gibi geliyordu bana.

Yağmurlar başladıktan sonra halimiz daha kasvetli oldu. Polk yine ava gidiyordu. O sisli, rutubetli havada omuzunda tüfeği alaca karanlıkta evden çıkıyor, karanlık geçide gidiyordu. Ama hiç bir şey vurduğu da yoktu. Nihayet günün birinde kaptan Dawson'dan adamın ne zaman gideceğini sordum. Ocağın başındaki koltuğuna oturmuş, kucagından hiç bir zaman düşmiyen birtakım kitaplar, karıştırıyordu. Okumuş bir adamdı o çünkü... Başını bile kaldırmadan kısık bir sesle:

— Bilmem, dedi.

— Burada ölünceye kadar kalacağım efendim!

— Belki.

— Peki ama o sizin neyiniz ki? Evi barkı yok mu bu adamın?.

Kaptan Dawson başını kaldırıp bana öyle bir fena baktı ki, bu sözü söylediğime pişman oldum. Romatizmalı bacaklarını oynatarak, kısık ve homurtulu bir sesle:

— Hadi sen işine bak, dedi.

"Burnunu her işe sokma böyle!"

Sesimi çıkarmadan yanından uzaklaştım. Kaptan aynı zamanda benim vasımdı de. Onu hem sever, hem de sayardım. Ama doğrusunu isterseniz o yabancı herif hakkındaki düşüncelerim de hiç bir değişiklik olmadı. Bilakis adamı görünce ölü görür gibi olmağa başladım.

Günün birinde hiç tahmin etmediğim bir vakaya, daha doğrusu bir konuşmaya şahit oldum. Kaptanla Polk büyük odada ocağın başında oturuyorlardı. Odaya yaklaştığım sırada ikisinin de sinirli sinirli konuştuklarını duydum. İçeri girmiyerek dinlemeğe başladım. Polk homurtulu bir sesle:

— "Artık sabretmeğe niyetim yok! Çektiklerim yeter. Topu topu 10 bin lira istiyorum." diyordu.

Vasimin ne dediğini iyice duyamadım ama, onun daha yavaş bir sesle adamın söylediklerine itiraz ettiği anlaşılıyordu. Çünkü Polk tehdit dolu bir sesle:

— "Ya bu parayı vereceksin, ya ikimiz beraber mahvolacağız." diye bağırdı. Sonra o kalın pabuçlarının ökçeleriyle yeri döve döve kapıya doğru yürüdü. Kendimi bir kenara attım, saklandım. Herif kapıyı şiddetle vurarak, arkasında o menhus köpeği olduğu halde dışarı çıktı, yine o karanlık geçide doğru avlanmağa gitti.

Kaptanla bu yabancı arasında bir şeyler geçtiğini anlamıştım, fakat bu neyin nesiydi öğrenememiştim.

Havalar yavaş yavaş soğudu. Yeşil çimenlerin üzerini gümüş gibi parlak kırağılar örtmeğe başladı. Hayatımız yine eskisi gibi devam ediyordu. Yani Polk köpeğiyle karanlık geçide gidiyor, Dawson o-

(Devamı karşıkı sayfada)

cağın karşısındaki koltuğunda biraz daha yorgun ve ihtiyarlamış haliyle kitap okuyor ve ben de iç sıkıntısından patlıyordum.

Nihayet günün birinde o korkunç vaka oldu. Bir sabah Polk yine ava gilerken, kaptan Dawsonun da hazırlandığını gördüm. O da ava gidiyordu. Bacakları tulum gibi şişmişti ama, büyük bir gayret sarfederek adım atabiliyordu. Gitmemesi için çok yalvardım. Fakat beni öyle bir tersledi ki, susmağa mecbur oldum. Polk hiç sesini çıkarmadan hain hain bakıyordu. Kapıdan çıkarlarken kaptan:

— Allahısmarladık Janny, dedi.

Yüzünle anlatılması güç bir ifade vardı.

Polk ıslık çalarak köpeğini çağırdı. Bana:

— Akşama yine görüşürüz. kabadayı, diye bağırdı.

saat, iki saat, üç saat geçti. Burnumu pencereye dayamış, vadiye, Karanlık Geçit taraflarına bakıyordum. Sonra daha fazla duramadım. Paltomu giydim ve dışarıya çıktım. Summerset'deki evlerin bazılarında ışık vardı. Diğerleri karanlığa bürünmüşlerdi. Bir saat kadar yürüdüm. "Kaptan Dawson, Mister Polk!" diye bağırdım ama, ses veren olmadı. İnsanın iliklerine işleyen rutubetli soğuk bir hava vardı. Belki başka yoldan eve dönmüşlerdir diye tekrar geri döndüm. Ne gelen vardı ne de giden, sonra kapının eşiğine oturdum. Paltoma iyice sarılarak onları beklemeğe başladım.

Tan yeri ağarıp da sabah olduğu zaman ben hâlâ oradaydım ve kaptanla Polk hâlâ gelmemişlerdi. Soğuk bütün vücuduma işlemiş ve dişlerim ke-netlenmişti. Nahiyeğe gidip vakayı haber vermeğe karar ver-

Sonra yeşil çimenlerin üzerini kaplayan kırılgılarda benek benek izler bırakarak karanlık geçide doğru yürüdüler, gözden kayboldular.

Bütün günümü anlıyamadığım bir merak ve heyecan içerisinde geçirdim. Nihayet Polkun gelme saati yaklaştığı zaman yerimde duramaz oldum. Fakat görünürde ne kaptan vardı, ne de Polk. Böylece bir

dim. Yerimden kalktım. Tam bu sırada karanlık geçide giden patikada birtakım adamlar görüldüler. Sedye gibi bir şeyi taşıyorlardı. Deli gibi o tarafa koştum. Adamlardan biri seslendi:

— Hey küçük! Kaptan Dawsonun evi bu gözüken mi?

— Evet, evet, diye bağırdım. Ne oldu Allah aşkına!

Adam:

— Şimdi götürsün! dedi.

Evet, sonra her şeyi gördüm ve anladım. İkisi de uçurumdan aşağı yuvarlanmışlar ve Polk daha o dakikada ölmüştü. Fakat kaptan Dawson henüz sağ idi. Köylüler onların birbirlerine kenetleşen vücutlarını zorla ayırmışlar. Kaptan Dawson beni görünce gülümsemeğe çalıştı. Yüzü gözük kan içindeydi. Sonra gözle bana işaret etti. Başımı yüzüne yaklaştırdım. Çok hafif âdeta nefes gibi bir sesle:

— Kurtulduk.. Ja.. Janny.. dedi.

Kekeliyerek, büyük bir gayret sarfiyle konuşuyordu ama, söylemek istediği bir şey vardı.

— Böyle daha iyi oldu. Janny. Beni, beni.. Dinle beni yavrum. Polk idama mahkûm bir canı idi. Benim oğlumdur o.. anlıyor musun.. Janny.. bunu yalnız sen biliyorsun.. başka kurtuluş çaresi yoktu ikimiz için de.. Burası sana kaldı Janny..

Ses o kadar yavaş çıkıyordu ki duyamaz olmuştum. Yalnız dulakları güçlükle kımıldıyor ve gırtlığı bir yumak gibi yukarı aşağı oynuyordu. Sonra yavaş yavaş gözleri daldı ve o müthiş sırrı ile beraber ölüme kavuştu.

Evet Summerset Hill'deki bu evi bana bırakmıştı ama, ondan daha mühim bir sırrı da bana miras bırakmıştı ki bunu hayatımın sonuna kadar saklayacaktım. Polk kaptanın oğluydu ve birçok cinayetlerden dolayı idama mahkûm edilmiş ve Wingatten'den kaçmıştı. Adaletin pençesinden kurtulan oğluna ihtiyar kötürüm cezasını vermişti ama, kendisi de feda etmek suretile. Ben bir evin bu müthiş sırrın yegâne sahibiyim şimdi.

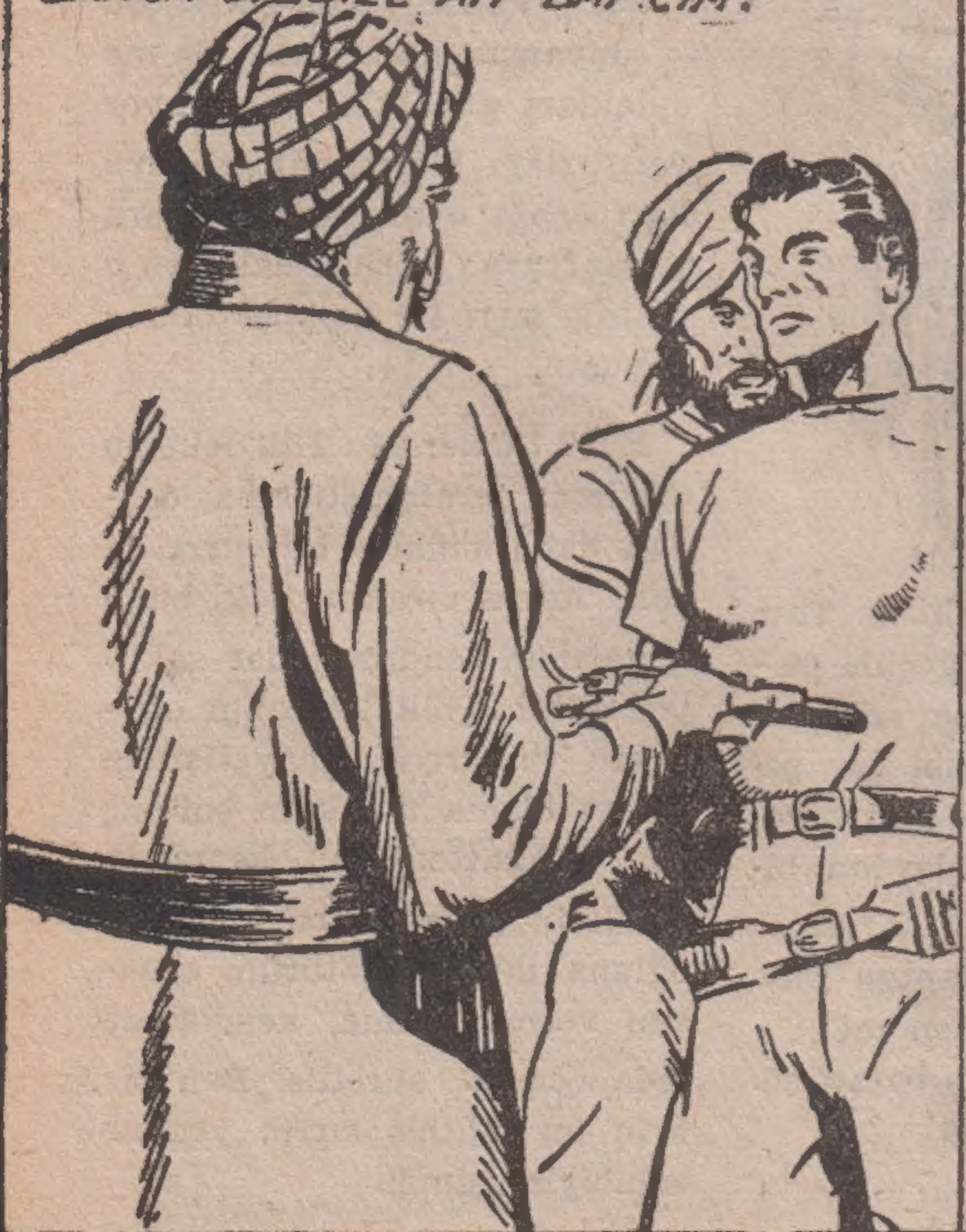
BAY TEKİN

CİM YAVAŞ YAVAŞ KENDİNE GELİYOR.. FAKAT BABU GUMCİ ONUN KAÇMASINA MANİ OLMAK İSTİYORMUŞ GİBİ BİR TAVIR TAKINARAK :- "İMDAT, KACAKAK YETİŞİN !" DİYE BAĞIRIR..

MİHRACENİN MUHAFAZLARI CİM'İN ELİNİ KOLUNU BAĞLARKEN BABU SIK SIK NEFES ALARAK ONLARA SUNU SOYLER: "BİR SİLAH SESİ DUYDUM, BU ADAMIN KAÇMAKTA OLDUGUNU GORDUM. ÜZERİNE ATILARAK

MANİ OLDUM. NE YAPMIŞ ACABA ? BU ESNADA RACA SERDAR ANSIZIN MEYDANA ÇIKAR :- "SEVGİLİ DAYIMI ÖLDÜR-MÜSLER VE AZ EVVEL ATEŞ EDİLEN TABANCA DA SİZE AIT BAY CİM !"

DERHAL HAPSE ATILAN CİM'İN CANI SIKILMAGA BAŞLAR: DEMEK ŞANSIM YOKMUŞ !.. LOTUS'UN HAKKI VARMIŞ ONA VEYA KASI'YE BİR HABER GÖNDEREBİLSEYDİM !..

BİR KAÇ GÜN SONRA KATVİN ÇAMAŞIR YIKARKEN HAYRETLE "AAA! BU DENİZ SUYU DEĞİL, TATLI SU!" DİYE BAĞIRIR. ETRAFTA BİR KARA PARÇASI GÖRÜNMEKLE BERABER, BÜYÜK BİR İRMAGIN ORTASINDA BULUNDUKLARINI TAHMİN EDERLER.

ERTESİ GÜN SENT LORANS'IN AKINTISINA KARŞI İLERLEMEĞE BAŞLARLAR, ANCAK İKİ GÜN SONRA ULFRUN'UN İZİNİ RAŞT LARLAR...

TAHRİP EDİLMİŞ BİR KÖYÜN HARABELERİ ARASINDA YARALI BİR ÇOCUK BULURLAR. ÇOCUK BU YENİ ÜLKENİN YERLİSİDİR...

ARSLAN PRENS ONUN YARALARINI SARARAK KORKULARINI GİDERMEĞE ÇALIŞIR, ONA SU VE YİYECEK VERİR VE İŞARETLERLE ULFRUN'UN YİYECEK TEMİN ETMEK İÇİN BU KÖYE SALDIRDIGINI ÖĞRENİR!..

MERDİVENDEKİ ADAM

— 9 —

Sakin görünüyordu. Onun için doktor Kunce hakikati söylemeğe karar verdi.

— Doğrusunu isterseniz; öldü, dedi.

Ina'nın yüzünde kıl kıpırdamadı. Yalnız gözleri büyümüştü. Biran, hiçbir şey söylemeden hareketsiz kaldı. Doktor Kunce genç kadının nabzına baktı. O zaman Ina brden, kendine gelmiş gibi:

— Ne diyorsunuz? dedi. Ko cam öldü mü?

— Heyecanlanmayın Mrs Harrigan, heyecan sizin için zararlı olabilir. Evet doktor Harrigan biraz evvel öldü.

Kısa bir sessizlik oldu. Sonra Ina:

— Nasıl oldu? dedi. Bana hakikati söyleyin, rica ederim.

Doktor Kunce olup bitenleri anlattı. Şunu hemen söyleyim ki Ina, tahmin ettiğim gibi pek kederli görünmedi. Anlatılanları, dikkatle, sonuna kadar dinledi. Doktor Kuncen Mrs Harrigan'a karşı, öteki hastalarına olduğundan çok şefkatli ve anlayışlı olarak hareket ettiğini farkettilim, fakat yanılmış olabilirdim.

Doktor, söyleyeceklerini bitirdikten sonra, genç kadına uyması için ilâç vermemei söyledi ve dışarı çıktı. Doktor Harriganın bütün akrabalarının isimleriyle, avukatının, noterinin adreslerini tespit edecek, Mrs Harriganın yanından ancak uyuduğu zaman ayrılacaktım. Ina ilâci içtikten biraz sonra uyudu, ben de ayaklarımın ucuna basa basa koridora çıktım. Nancy Page Dione Melady'nin odasının önünüleydi. Beni görünce:

— Neredeydin Sarah? dedi. Sonra cevabımı beklemeden: Adliye doktoru ile sorgu hakimimi, ve fotoğraf makineleri taşıyan bir sürü adamlar geldi. Aşağıda cesedi kaldırmak için bekliyen iki adam var. Ah Sarah'cığım ne feci, ne korkunç şey değil mi?

Birden ürperdi. Sapsarıydı:

— Üstelik hava da o kadar sıcak ki! Lilian: "hepimizi sor guya çekecekler" diyor, doğru mu allahaşkına?

— Tab'i, dedim. Hastalar nasıl? Biraz sakın'ettiler galiba. Deminki heyecandan eser yok.

— Evet. Gürültüyü duyunca merak etmişler. Heyecanlarını yatırıncaya kadar akla karayı seçtim. Bize ne soracaklar acaba?

— Bilmem. Akıllarına ne gelirse. Zabıt tutulacak her halde.

Nancy titremeğe başladı:

— Ne garip, dedi. Hava sıcak. Bense kış ortasındaymışız gibi titriyorum. Sen öyle olmuyor musun?

— Açık bir yer var ga'iba, cereyan yapıyor. Dione Melady seni neye çağırtmış? Babasının ortadan kaybolduğunu biliyor mu?

Nancy cevap vermeden evvel, biran düşündü. Tereddüt ediyor gibiydi. Açıkkalpli olduğunu ve daima düşündüğünü söylediği için, onun bu haline hayret ettim. Nihayet:

— Şeyi.. cesedi gördüğümü biliyorsun, dedi.

Birden her şey tekrar aklıma geldi. Yanımda bir cesedin bulunduğunu bilmeden, asansörle aşağıya indiğimi düşündüm. Nasıl olmuş da farkına

varmamıştım. Kendimi tekrar, o karanlık asansörde görür gibiy oldum. Şimdi hatırlıyordum. Yerler vicik vicikti. "Bir fevkalâdelik var, değişmiş bir şey var" diye düşünmüştüm. Demek ayaklarımın altında hissettiğim o ıslaklık kandı. Birden, dehşetle irkildim. Nancyye:

— Mr Melady'yi buldular mı? diye sordum.

Nancy "hayır" mânasında başını arkaya attı. Ben:

— Dione Meladynin bir şeye ihtiyacı vardır belki, dedim. Bir gidip bakayım.

Dione'un odasına girdiğim zaman saat üçtü. Gece bir türlü bitmek bilmiyordu. Hava biraz olsun serinlememişti. En ufak bir rüzgâr yoktu. Dokunduğum her şey nemli gibiydi. Odanın iki penceresi de, ardına kadar açıktı. Dione yüzükoyun yatıyordu. Yatağı dağınıktı. Genç kadın bir ayak sesi duyunca, döndü:

Court, dedi. Öyle bir şey yapmadan oturuyorsun deli olacağım vallahi.

O zaman yatağın öbür tarafındaki koltuğun içinde oturan Court Melady'yi gördüm. Demek onu da çağırtmışlardı. Adam yorgun bir tavırla:

— Sus Dione, dedi. Yeter artık..

Yüzü daha yaşlı görünüyordu. Gözlerinde bir endişe okunuyordu. Kayınpederinin ortadan kaybolması onu çok müteessir etmiş gibiydi. Beni görünce:

— Sus Dione, dedi. Bak, amcanın hususi hastabakıcısı geldi.

Dione sargıların kendisini rahatsız ettiğini, yastıkların çok katı olduğunu söyledi.

(Devamı karşıkı sayfada)

— Biraz uyusanız, dedim. Hepsi geçer. Hastanenin bütün yastıkları öyledir. Sargılarınıza gelince, onları yarın değiştireceğiz. Şimdilik uyumağa çalışın. Babanız bulununca ilk olarak sizi görmek istiyecek.

— Babam bulununca diyorsunuz, ne zaman bu'acaksınız? Duydun mu Court? "Babanızı bulacağız" diyorlar. Sorarım onlara, onu bulmak için bir şey yaptılar mı acaba? Zaten bunun böyle biteceğini biliyordum. Onu doktor Harrigan ameliyat etmemeliydi. Öldürdüler ya onu.. çok memnunum.

Court:

Dione! diye bağırlı. Sözlerine bakmayın Miss Kate, ne söylediğini bilmiyor.

Dione içini çekti ve öfkeli bir tavırla dudaklarını büzdü, sonra:

— Babamla doktor Harriganın birbirlerini sevmediklerini herkes biliyordu, dedi. Zaten sen de onu pek sevmezdin Court.

Court Melady:

— Bunları şimdi söylemekte ne mâna var? dedi.

Sonra karısına doğru eğilerek, ona alçak sesle, anıyamadığım birkaç kelime söyledi. Dione yüzüne baktı. Sözlerinde korkuya benzer bir şey vardı.

Court Melady:

— Ne söylediğini bilmiyor Miss Keate, dedi. Çok sinirli, çok müteessir de.

Mendilini çıkararak yüzünü ve boynunu sildi:

— Bu ne sıcak! Bu ne sıcak! Şuraya bir vantilâtör koydursak fena olmaz. Gidince gönleririm Dione. Oturun M'ss Keate. Herhalde çok yorgunsunuz. Buyurun ve olup bitenleri anlatın bakalım.

Dione o kadar bitkin bir haldeydi ki bir baş işareti yapmakla iktifa etti. Dediklerini yaptım ve bildiklerimi, fazla teferruata kaçmadan, kısaca

anlattım. Sözlerimi bitirdiğim zaman, Court Melady:

— Demek siz doktor Harriganı görmediniz, dedi.

Dione gene yastıklarına gömüldü ve hafif hafif inlemeğe başladı. Court'un sualine:

— Görüşmedik, dedim. Yalnız onu gece yarısı buraya girerken görmüştüm, o kadar.

Dione birdenbire sustu. Bütün vücudu gerilmiş gibiydi. Court Melady karısının yüzüne baktı. Sonra:

— Bence, yapılacak tek şey, beklemektir, dedi. Amcamın bilinmeyen bir sebep yüzünden hastaneden çıkıp gittiği anlaşıyor. Ama bu sebep nedir? bilmiyoruz. Belki amcamla doktor Harrigan arasında bir münakaşa bir kavga oldu. Kimbilir? Bu kavgada Dr. Harrigan partiyi kaybetmiş olabilir.

Dione:

— Court! diye bağırdı. Babama ne hakla iftira ediyorsun?

— Misis Melady, dedim. bağırmanın, öbür hastaları uyanıracaksınız.

Genç kadın bana doğru dönerek hayretle yüzüne baktı sonra tekrar hafif hafif inlemeğe başladı.

Court:

— Bir ihtimal daha var, dedi. Belki doktor Harrigan da amcamı öldürdü, kimbilir?

— Peki, dedim, o zaman doktor Harriganı kim öldürdü? Amcanız öldüyse, cesedi ne oldu?

Dione sözlerimi duyar duymaz, bir çığlık attı. Court:

— Bağırma allahaşkına, dedi.

Sonra bana doğru dönerek:

— Hakkınız var, dedi, Bu oldukça garip bir şey ama, başka bir izah tarzı bulabilir misiniz?

— Yani sizce ikisi de birbirini öldürdüler öyle mi?

— Ne bileyim ben? Dr. Harriganla Mr Melady arasındaki düşmanlığı biliyorsunuz.

— Ne olursa olsun, bu düşmanlığın doktor Harriganı hastarile, ameliyat masasının yanbaşımda mücadele etmeğe sevkedecek kadar ileri olduğunu zannetmiyorum. Böyle bir şey olsaydı Mr. Melady doktor Harriganla tek başına, yukarı çıkmağa razı olur muydu?

— Razi olduğu nereden belli? Ameliyat bu sabah yapılması yacak mıydı? Doktor Harriganın kötü bir maksadı olmasaydı, amcamı gece yarısı ameliyat etmeğe kalkar mıydı?

— Nöbetçi stajyerin'z Ellen Brody, Mr Melady'nin doktor Harriganla beraber çıkmak için ısrar ettiğini, yalnız kalmaktan korkuyormuş gibi davrandığını anlatıyor. Sizin dediğiniz gibi olsaydı, Mr Melady bir doktorun daha gelmesini istemez miydi?

(Devamı var)

K a r a M A S K E

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Fiilen
İdare Eden

Yazı İşleri Müdürü
H A M İ D Ş E N D Ü R

Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer:

Kapak: Alâeddin Kral Mat.
İç baskı ve dizgi: VAKİT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat: II

Posta kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 5, altı aylık: 2,5 lira

Sayısı: 10 Kuruş

Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 9

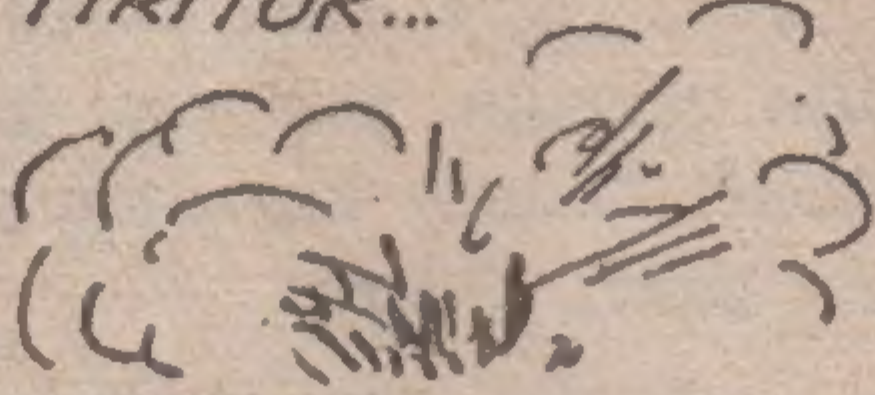
22 ARALIK 1947

RADYOLU POLİSLER 9

BİR UCUNU TIKADIKTAN SONRA "TAVŞAN" ISLAK KAĞITLARI İÇİNE SIKIÇA YERLEŞTİRİYOR...

TAVŞAN ELİNİ ŞAKAĞINA DAYIYARAK KİMYA MALUMATINA MÜRACAAT EDİYOR. NETİCEDE BULDUĞU BİR DEMİR BORU VE ISLATILMIŞ KAĞIT PARÇALARI İLE BİR BOMBA MEYDANA GETİRİYOR...

BEN AYNI ŞEYLERDEN BOMBA YAPMAYI BAŞARMIS BİRİSİNİ GORMUŞTUM. KAĞITLARDA BULUNAN SELLÜLOZ MADDESİ İYİ BİR YERE YERLEŞTİRİLDİĞİ TAKDİRDE BANA KURTULUŞU SAĞLIYACAK!

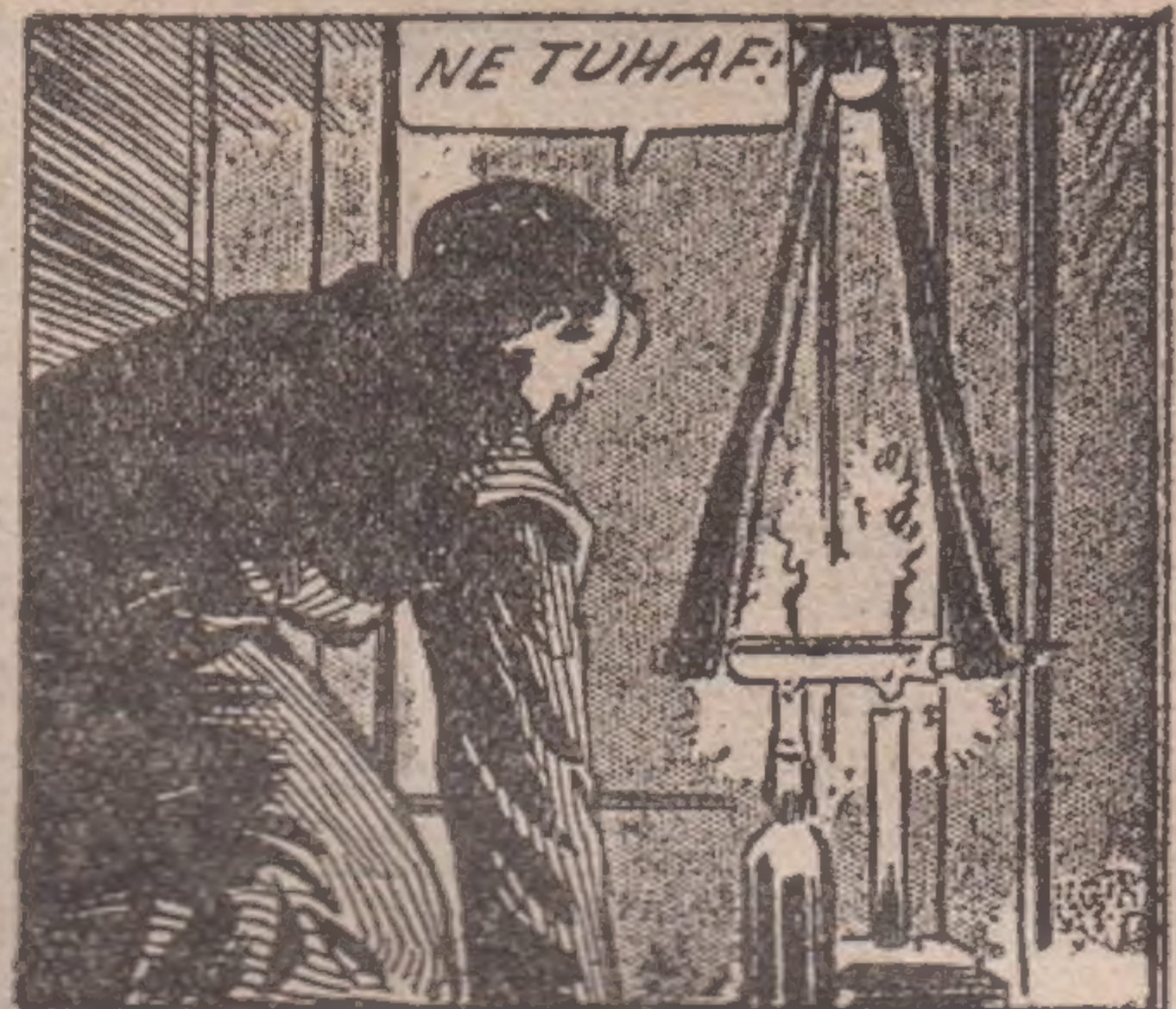
ŞİMDİ BUNU NASIL ISITMALI?

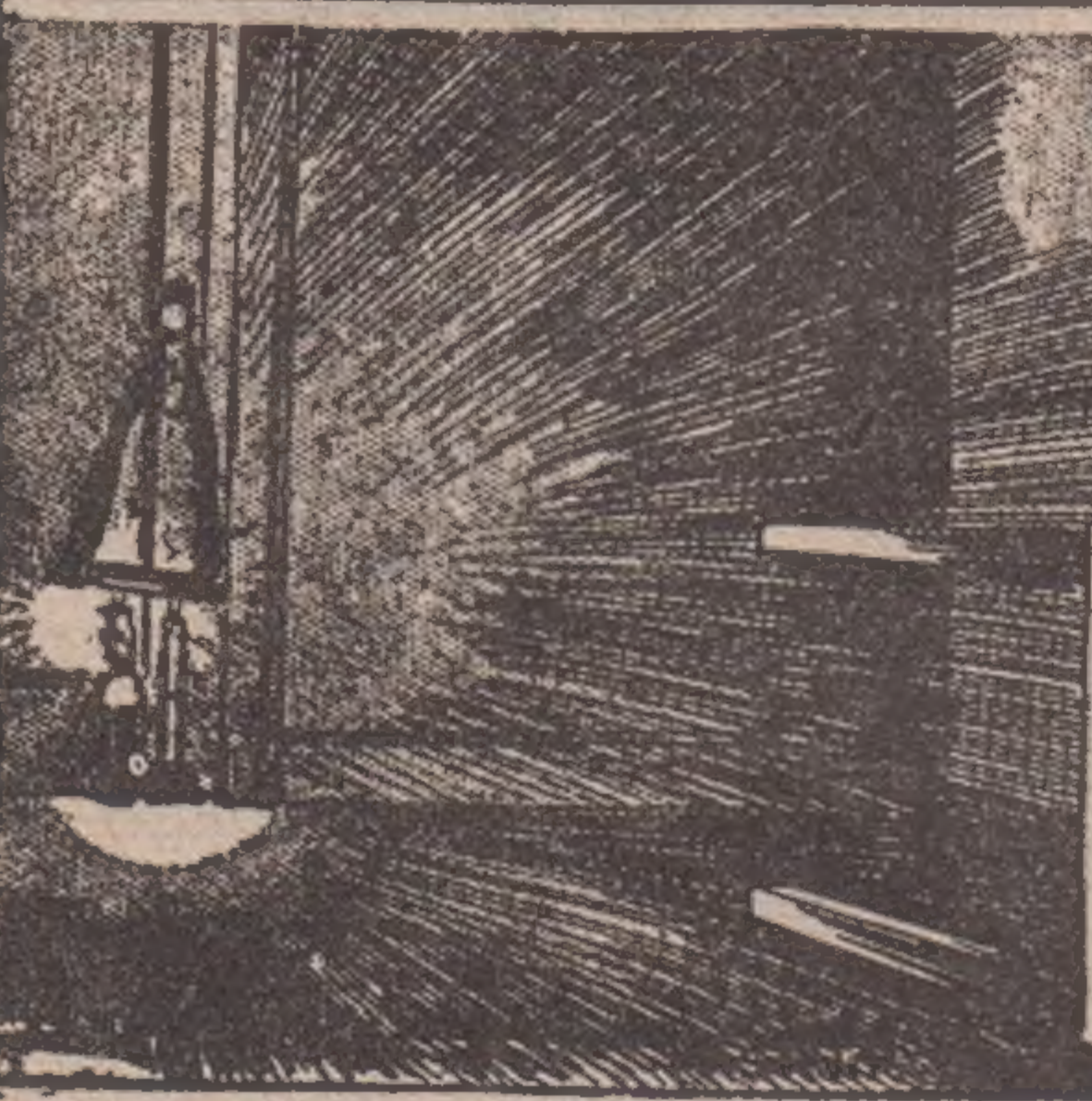
BAKALIM. CA-RESİNİ BÜLA-BİLECEK MİYİM?

NE TUHAF!

BİR MASANIN ARKASINA SAKLANAN "TAVŞAN" KENDİ YAPTIĞI BOMBANIN PATLAMASINI HEYECANLA BEKLİYOR!

O SİRALARDA "PAT. ARAMALARA DEVAM ETMEKTEYDİ..."

KUSURA BAKMA! SENİ BERABER ALAMIYACAGIZ!

PAT! "SAM" I YANIMIZA ALIRSAK REDY İLE YÜZLEŞTİRMEDE BİZE FAYDA SI O-LUR! FİKİR GÜZEL!

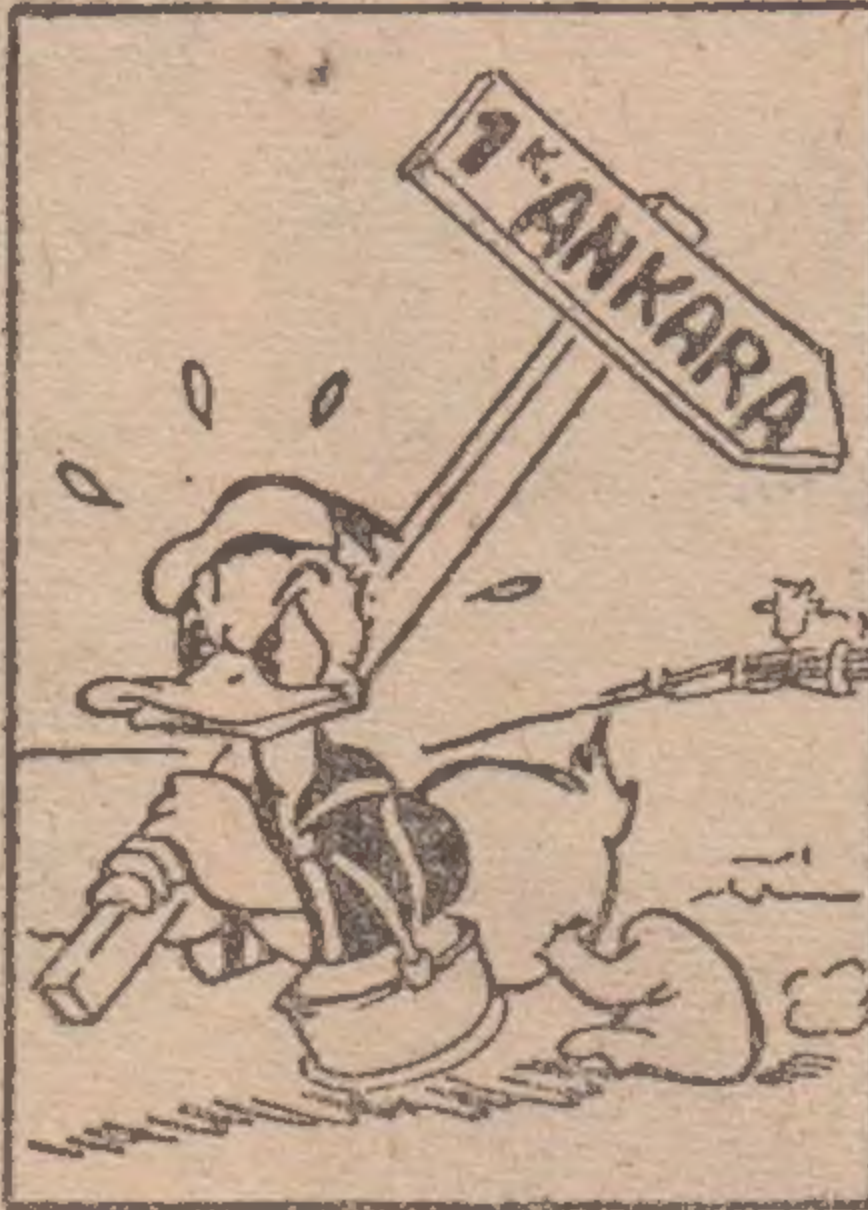
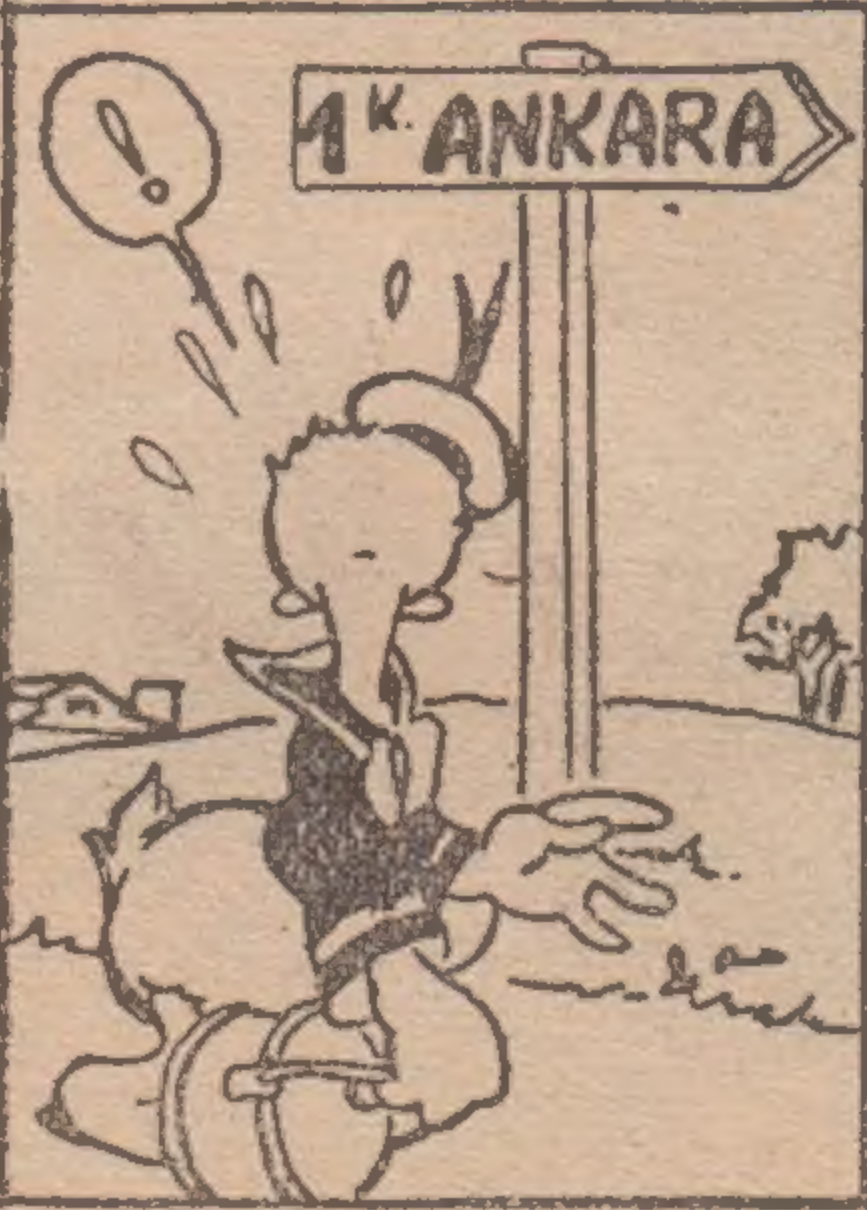
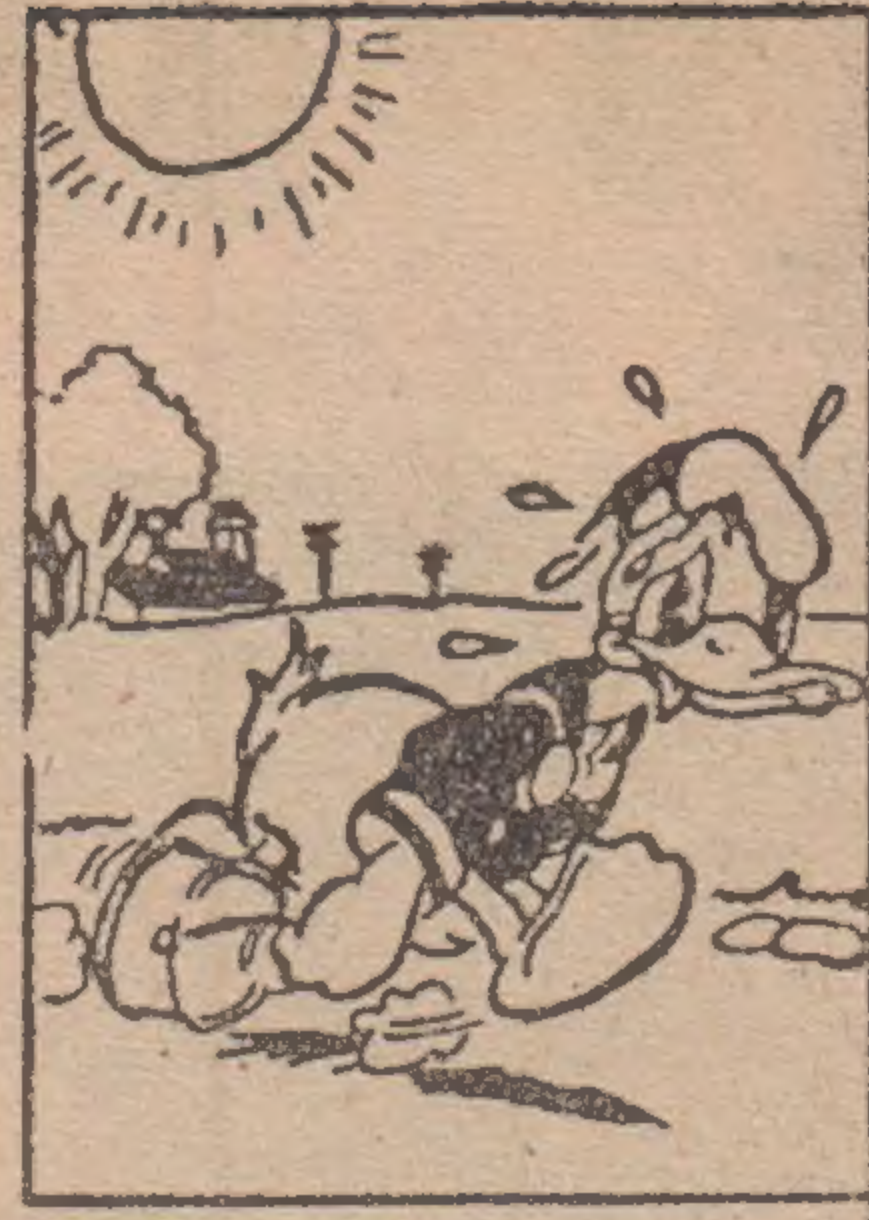
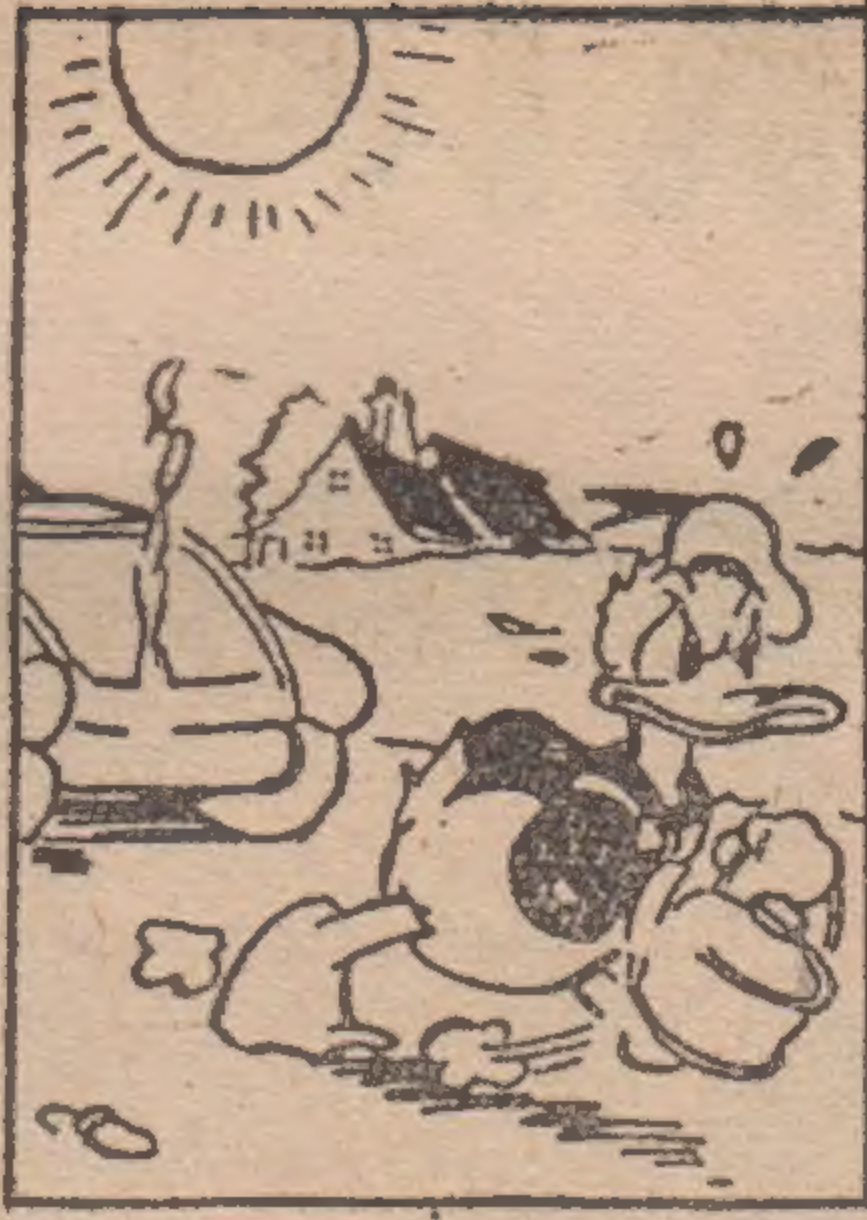
ANLIYORUM! BU GİBİ ANLARDA BENİM YANINIZDA OL...L... MA...AMI ARZ...ZU EDİYOR-S...SUNUZ G...G...GALİBA DE...EĞİL SENİ SEVİYD...RUZ SAM!

ŞİMDİ REDY'NİN EVİNDEN İŞE BAŞLIYACAGIZ! O ŞİMDİ "TAVŞAN"IN PEŞİNDEN GİTMEYİŞTİR, FAKAT ONU BULMALIYIZ!

ARKASI VAR.

Sevgili okuyucularımıza,

Çok sevdiğiniz mecmuanız KARA MASKE gelecek sayısında, dünyanın en büyük sihirbazı SİHİRBAZLAR KRALI MANDRAKE'nin en yeni ve güzel bir macerasına başlayacaktır.

Bundan sonra da daima en güzel resimli romanları Amerika'dan getirecek ve siz sevgili okuyucularını memnun etmiye çalışacaktır.

Yalnız hayat pahalılığı ile beraber kâğıt, mürekkep ve boya fiyatlarının günden güne yükselmesi dolayısıyla mecmuanızı gelecek sayıdan itibaren (15) kuruşa çıkarmak mecburiyetinde kalıyoruz.

Okuyucularımızın bizi bunda haksız bulmayacaklarını ümit ediyor, ve ilk fırsatta sevgili mecmualarını eski fiyatına indirmeyi vad ediyoruz.

9

BAY TEKİN

9

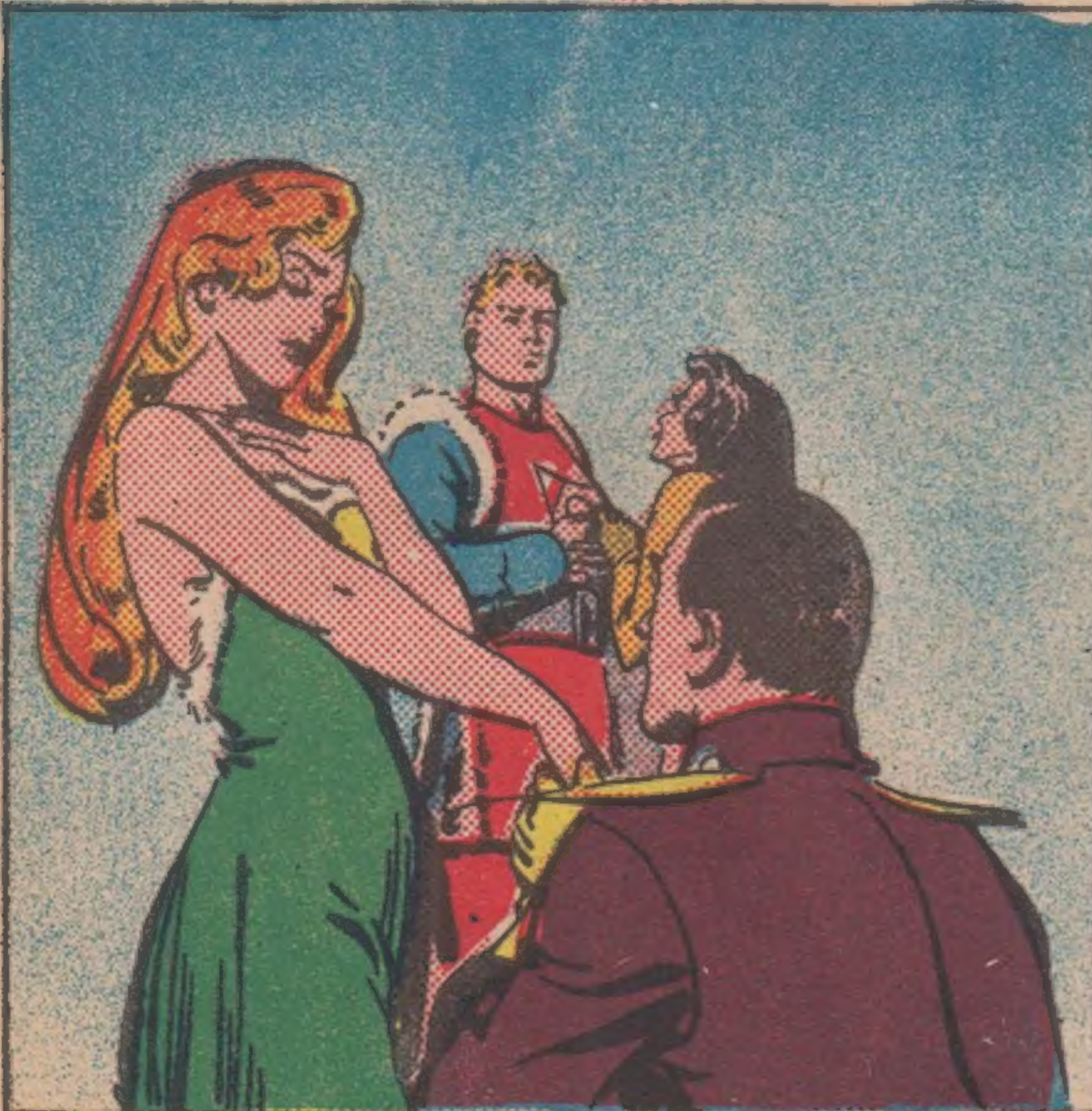
Acaip Mahlûklar Diyarında

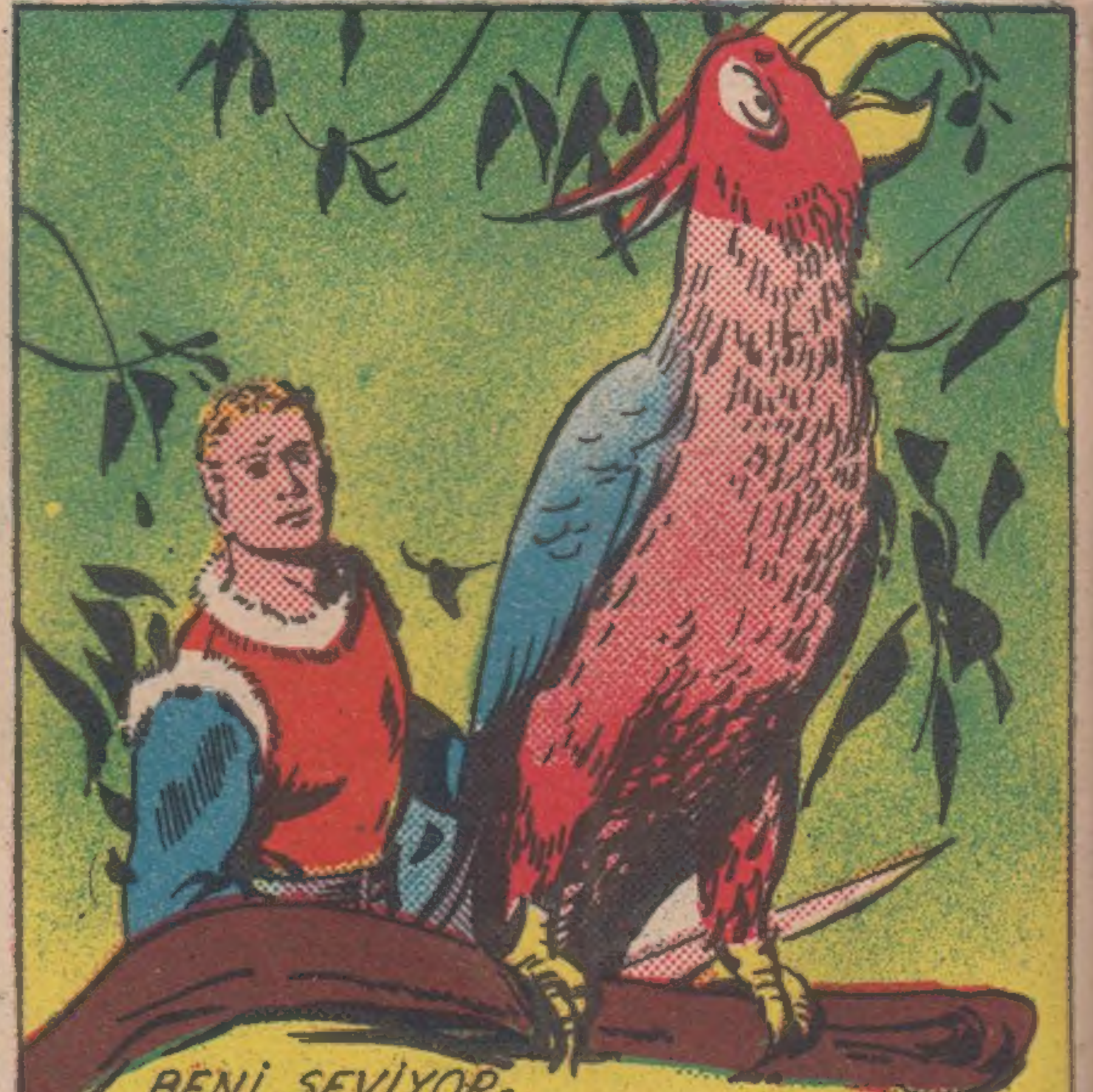
BAY TEKİN ARİONA
ATES EDECEĞİ YER-
DE, ÇEVİK BİR HARE-
KETLE ONUN ÇEKTİĞİ
KILICIN BOŞA GİTMESİ-
Nİ SAĞLAR VE DEMİR
GİBİ BİR YUMRUKLA ONU
YERE SERER.

ALA - "ŞU SİLAHI BANA DOĞRU CEVİRME,
ÇÜNKÜ SEN BİR KA-
DİNA ATES EDEMEZ-
S/N." DİYEREK GÜLER.
FAKAT ŞAYET ARİON
LA HAVADA KUŞLAR
SIRTINDA DÜELLO
EDERSEN SENİ
BIRAKIRIM.

BAY TEKİN SERBEST BIRAKILMAK İÇİN
ARİON İLE HAVADA DÜELLO YAPMAYI
KABUL EDER. ARİON KRALİÇEYE DÖNE-
REK - "KRALİÇEM SAĞ KALIRSAM BENİM-
LE EVLENİRMİSİNİZ?", DİYE SORAR. ALA
BU TEKLİF KARŞISINDA ŞAŞIRARAK -

BENİ SEVİYOR-
MUSUN? ÖYLE İSE VAAD EDİYORUM!
SUSMAK BİLMİYEN PAPAĞAN ŞUNLARI
SÖYLER - "CİDDEN BU HAVA DÜELLOSU
HOŞ OLACAK GALİBA, AMAN DIKKAT ET
AŞAĞIDAN SALDIRIP KUŞU YARALAMASIN
O ZAMAN KENDİNİ YERDE BULUR SUN!"

Haftaya

ARİON'UN ZAFERİ!